

64. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΗ (Β')

Κατ' αρχάς θέλω να διευκρινίσω, ότι έχοντας διαβάσει ΟΛΑ τα έργα των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας, καθώς και πολλών άλλων (πάνω από 100 τόμους), διαπίστωσα ότι κατά τους πρώτους αιώνες του Χριστιανισμού η έννοια της μετενσάρκωσης ήταν πολύ διαδεδομένη. Σήμερα όμως, επίσημα τουλάχιστον, δεν γίνεται αποδεκτή. Και θα εξηγήσω πώς φθάσαμε σ' αυτό το σημείο.

Όπως είναι γνωστό, τα δόγματα αυτά τα έχει αναπτύξει ο Ωριγένης κατά τον 7^ο αιώνα. Οι οπαδοί της διδασκαλίας του λέγονταν «Ωριγενιστές» και απεδέχοντο τόσο την προϋπαρξη των ψυχών, όσο και την μετενσάρκωση. Υπήρχαν όμως και οι πολέμιοι της διδασκαλίας του, οι λεγόμενοι «Αντί-ωριγενιστές», οι οποίοι δεν τα εδέχοντο.

Συνεπώς κατά την πρώτη περίοδο του Χριστιανισμού, μέχρι τον 6^ο αιώνα, μέσα στην Εκκλησία δεν υπήρχε ένα ενιαίο δόγμα. Υπήρχαν δύο αντίθετες δογματικές κατευθύνσεις, δηλαδή ο ωριγενισμός και ο αντιωριγενισμός.

Γεννάται λοιπόν το ερώτημα, ποια από αυτές τις δύο κατευθύνσεις ήταν η σωστή και ποια ήταν η λανθασμένη.

Ασφαλώς η σωστή δογματική κατεύθυνση ήταν εκείνη που ακολουθούσαν οι κορυφαίοι από τους Πατέρες της εκκλησίας, οι οποίοι έζησαν αυτή την περίοδο. Αναφέρω τα ονόματα των πιο γνωστών: Μέγας Αθανάσιος, Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, Γρηγόριος Νύσσης και Ιωάννης Χρυσόστομος. Όλοι αυτοί ήσαν ωριγενιστές. Συνεχώς μελετούσαν τα έργα του Ωριγένη και ουδέποτε, το τονίζω, ουδέποτε τον κατηγορήσαν για αιρετικές διδασκαλίες. Μάλιστα είχαν συντάξει για τους πιστούς μια ανθολογία από τα έργα του, που λεγόταν «Φιλοκαλία». Ακόμη, ουδέποτε έχουν απορρίψει την μετενσάρκωση, παρά μόνο την μετεμψύχωση, δηλαδή ότι οι ανθρωπίνες ψυχές μεταβαίνουν και σε ζώα, ή και σε φυτά. Συνεπώς η σωστή δογματική κατεύθυνση ήταν ο ωριγενισμός.

Από την άλλη πλευρά, αντιωριγενιστές ήσαν ο Θεόφιλος και ο Κύριλλος στην Αλεξάνδρεια, ο Επιφάνιος στην Κύπρο, ο μοναχός Παχώμιος και αρκετοί άλλοι.

Μεταξύ των δύο πλευρών υπήρχε συνεχής αντιπαράθεση, η οποία κάποτε έφθανε σε οξύτητες. Γι' αυτό οι μεγάλοι Πατέρες αποφεύγουν να αναφέρονται σ' αυτά τα θέματα, για να μην προκαλούν άσκοπες αντιδράσεις. Ασχολούνται μόνο με την ηθική διδασκαλία, η οποία ήταν πολύ πιο ωφέλιμη για τους πιστούς.

Κατά τον 6^ο αιώνα ξέσπασαν νέες ωριγενιστικές διαμάχες, κυρίως μεταξύ των μοναχών της Παλαιστίνης. Την εποχή εκείνη είχε συγκληθεί στην Κωνσταντινούπολη η 5^η οικουμενική σύνοδος (το έτος 553), για ένα άλλο άσχετο θέμα (τα λεγόμενα «Τρία Κεφάλαια»). Και για να ησυχάσουν τα πράγματα, ο Ιουστινιανός με επιστολή του (η οποία σώζεται) έδωσε εντολή στους επισκόπους της συνόδου να καταδικάσουν και να αναθεματίσουν τον Ωριγένη και τις διδασκαλίες του.

Πράγματι, ελήφθη η καταδικαστική απόφαση, από τους αντιωριγενιστές επισκόπους της συνόδου, που ήσαν η πλειοψηφία, αλλά με εντονώτατες διαφωνίες από τη μειοψηφία των ωριγενιστών επισκόπων.

Η απόφαση εκείνη είχε το καλό αποτέλεσμα, ότι η επιβλήθηκε μία μόνον επίσημη δογματική κατεύθυνση, δηλαδή ο αντιωριγενισμός, και έτσι σταμάτησαν οι διαμάχες μέσα στην Εκκλησία. Ίσως λοιπόν ήταν αναγκαία για εκείνη την εποχή του θεολογικού φανατισμού.

Αυτή όμως ήταν η λανθασμένη δογματική κατεύθυνση. Και από τότε μέχρι σήμερα, εκείνη η καταδικαστική απόφαση στοιχειώνει κυριολεκτικά τους Θεολόγους, οι οποίοι θεωρούν ότι ήταν σωστή. Ιδιαίτερα μάλιστα όσοι ασχολούνται με τη Δογματική, καταναλώνουν δεκάδες σελίδες στα συγγράμματά τους για να αποδείξουν ότι η προϋπαρξη των ψυχών και η μετενσάρκωση δεν είναι σύμφωνες με την Χριστιανική διδασκαλία. Από τυπικής πλευράς έχουν δίκαιο, εφόσον είναι απόφαση συνόδου, αλλά θα πρέπει να λάβουν υπόψη ότι η απόφαση αυτή ελήφθη με εντολή του αυτοκράτορα Ιουστινιανού και ουσιαστικά δεν ήταν σωστή.

Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχίζεται, διότι ήδη πολλοί άνθρωποι έχουν αντιληφθεί την αλήθεια της μετενσάρκωσης, αλλά και την αναγκαιότητά της για τη σωτηρία των ανθρώπων. Εάν δεν υπήρχε η μετενσάρκωση, ελάχιστοι άνθρωποι θα μπορούσαν να σωθούν. Γι' αυτό τα σφάλματα πρέπει να διορθωθούν, όσο και να είναι δύσκολη η αποδοχή τους, μετά από τόσους αιώνες. Πώς όμως μπορεί να γίνει αυτό σήμερα;

Στην αρχαία εποχή, όταν η απόφαση μιας συνόδου εθεωρείτο άδικη ή λανθασμένη, μπορούσε να ακυρωθεί με απόφαση μιας άλλης μεγαλύτερης συνόδου. Αυτό έχει συμβεί αρκετές φορές. Ίσως λοιπόν μια νέα σύνοδος θα μπορούσε να ακυρώσει την απόφαση της καταδίκης του Ωριγένη και του Ωριγενισμού, ώστε να αποκατασταθεί η αλήθεια.

Ευχαριστώ.

Βιβλιογραφία:

Η αποκατάσταση του Ωριγένη ISBN: 978-960-7874-16-0

Ο Πνευματισμός και ο Σύγχρονος Άνθρωπος ISBN: 960-7874-07-2

www.dmakrygiannis.gr

www.divinelight.org.gr